

РЕШЕНИЕ

№ 1184

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11261** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от 04 РУ-СДВР, против Решение от 24.10.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 112-ти състав, постановено по нахд № 10950/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Претендира се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да бъде потвърдено процесното наказателно постановление. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – К. Л. Р., чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на районния съд. Претендират се разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

С Наказателно постановление № 25/26.07.2022г., издадено от началника на О4 РУ-СДВР, на К. Р. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300лв., на основание чл.257, ал.1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, за нарушение по чл.64, ал.2 от същия закон.

С обжалваното в настоящето производство съдебно решение, СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е обосновал правен извод, че при издаването на наказателното постановление са допуснати нарушения на процесуалните правила, както и че неправилно е приложен материалния закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 112-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право, правилно е изяснил фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция, но е достигнал до грешни правни изводи.

Посочената като нарушена разпоредба на чл.64 от ЗМВР съдържа седем алинеи, от които в ал.2 на чл.64 от ЗМВР, която един изрично са регламентирани устни разпореждания, както е описано в процесното наказателно постановление. Не е налице неяснота относно естеството на нарушението. Според чл.64, ал.2 от ЗМВР при невъзможност да се издадат писмено разпорежданията полицейските органи могат да издават устно или чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят. Фактическото описание съответства на квалификацията по ал.2 и не поставя в невъзможност лицето да разбере отговорността за какво нарушение му е вменена. Фактически осъществено нарушение чрез словестното му описание е подведено под разпоредбата на ал.2 на чл. 64 от ЗМВР. Административното нарушение, така както е описано по словесен начин, позволява на субекта на нарушението да разбере за какво е обвинен. Конкретно е посочена и нарушената материалноправна норма, датата и мястото на установяване на нарушението. Изложените правни съображения налагат еднозначен извод, че допуснатата непълнота не представлява съществено нарушение от процесуално естество, което да води до ограничаване правото на защита на санкционирания субект.

В процесната хипотеза безспорно е установено извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, поради което и съгласно чл.53 ЗАНН е издадено НП.

В допълнение, нарушението не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. С оглед характера на обществените отношения, които се регулират от ЗМВР, умишленото неизпълнение на разпореждане на полицейски орган разкрива висока степен на

обществена опасност и не би могло да се третира като маловажно нарушение. В допълнение следва да се отбележи, че размерът на наложената глоба, който е близък до минималния по чл. 257, ал. 1 ЗМВР, също е съответен на извършеното деяние. Предвид факта, че се касае за многократно отправено устно разпореждане, т.е. нееднократно е дадена възможност на А. Й. И. да го изпълни, което той не е сторил, съдът намира, че АНО правилно е определил размера на наложената глоба.

По така изложените съображения, решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

При този изход на спора, на касаторът следва да следва да се заплатят сторените по делото разноси пред касационната инстанция, които съдът определя в размер на 80лв., на основание чл.143 и чл.144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ

Воден от горното и на основание чл. 22, ал.1 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 24.10.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 112-ти състав, постановено по нахд № 10950/2022г, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 25/26.07.2022г., издадено от началника на 04 РУ-СДВР, с което на К. Л. Р. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300лв., на основание чл.257, ал.1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, за нарушение по чл.64, ал.2 от същия закон.

ОСЪЖДА К. Л. Р., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80.00 лв., представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.